

Κοντά στην Άννα την Πορφυρογέννητη

Μελιτίνη Κουτσοβίτη

Β' τάξη 4^{ου} Γυμνασίου Σπάρτης «Γιάννης Ρίτσος»

Το ταξίδι προς τη Χερσώνα

Το πλοίο είχε μόλις σαλπάρει. Ίσα που διακρίναμε την Αγία Σοφία. Τα μάτια μας ήταν βουρκωμένα, ξέροντας πως μπορεί να αντικρίζαμε ακόμα και για τελευταία φορά αυτό το θαύμα. Η πριγκίπισσα Άννα, και αυτή βουρκωμένη, χαιρετούσε με το λευκό μαντίλι της. Εγώ προσπαθούσα να ξεχωρίσω μέσα από το πλήθος τα αδέρφια μου, αλλά μάταια.

Γνωρίζαμε όλοι πως το ταξίδι δεν θα 'χε γυρισμό. Ξέραμε πως προορισμός μας ήταν η Χερσώνα, όμως κάτι μέσα μας μάς έλεγε πως στην πραγματικότητα κατευθυνόμασταν προς το άγνωστο...

Μόλις χάθηκε η Κωνσταντινούπολη, η πριγκίπισσα Άννα απομονώθηκε στο δωμάτιό που της είχαν ετοιμάσει στο πλοίο. Ένα δωμάτιο έτσι διακοσμημένο, ώστε να μην αισθάνεται έντονα την αλλαγή του χώρου. Μετά από λίγο χτύπησα την πόρτα της, να τη ρωτήσω αν χρειάζεται κάτι. Τη βρήκα να κλαίει.

Από μικρή, τη θυμάμαι, φοβόταν. Τη μητέρα της την είχαν αναγκάσει να πάει σε μοναστήρι, και ο μοναδικός φόβος που είχε ήταν μην τυχόν και δεν παντρευόταν και την ανάγκαζαν και την ίδια να πάει σε μοναστήρι. Ακόμα και η ίδια η λέξη την έκανε να ανατριχιάζει...

Όμως αυτή τη στιγμή δεν μπορούσα να την καταλάβω... Έτσι, αφού στην πραγματικότητα δεν ήμουν μόνο μια υπηρέτρια, αλλά και ο φύλακας άγγελός της, τη ρώτησα τι είχε πάθει. Είχε ξεφύγει από

τον φόβο της; Θα παντρευόταν έναν άνθρωπο που για χάρη της θα βαπτιζόταν και θα άλλαζε τη θρησκεία ενός ολόκληρου λαού, και όλα αυτά μόνο για εκείνη.

Και εκείνη τη στιγμή γύρισε, με κοίταξε στα μάτια και μου απάντησε με μία μόνο λέξη. «Φοβάμαι»... Στη συνέχεια άρχισε να μου μιλάει και πιο συγκεκριμένα να μου εκμυστηρεύεται τα συναισθήματά της.

«Φοβάμαι... Δεν ξέρω αν θα ξανασυναντήσω την οικογένειά μου, αν θα ξαναδώ τη βασιλεύουσα... Από την άλλη δεν ξέρω τι με περιμένει. Σε λίγες μέρες θα παντρευτώ έναν άνθρωπο που δεν τον έχω δει ποτέ στη ζωή μου, έναν άνθρωπο που δεν ξέρω καν τι άνθρωπος είναι... Επίσης δεν ξέρω πώς θα μου φέρονται. Είμαι μια ξένη...»

Την κατάλαβα, όμως προσπάθησα να της δώσω θάρρος.

«Το ξέρεις πως αν σου λείψει η πόλη σου και οι συγγενείς σου μπορείς να το πεις στον άντρα σου, και σίγουρα τα αδέρφια σου, ο Βασίλειος και ο Κωνσταντίνος, δε θα σου χαλάσουν χατίρι. Και να θυμάσαι κάτι. Κανείς δεν μπορεί να σε πει ξένη και να σε διώξει από μια χώρα, εκτός από τον ίδιο σου τον εαυτό... »

Μετά από μία ημέρα φτάσαμε στη Χερσώνα. Έγινε πρώτα η βάπτιση του βασιλιά Βλαδίμηρου και μετά ακολούθησε ένας μεγαλοπρεπής γάμος, όπως θα άξιζε σε μια πορφυρογέννητη πριγκίπισσα.

Ύστερα από αρκετό καιρό είχαν σβήσει όλες οι αμφιβολίες της πριγκίπισσας για το μέλλον. Ο βασιλιάς είναι ένας αξιόλογος άνθρωπος, με γνώσεις και αρχές. Ο λαός την έχει αγαπήσει, όχι μόνο για την καλή της καρδιά, αλλά και για τις τόσες προσφορές που έχει κάνει στο κράτος. Κανείς δεν μπορεί πλέον να την πει ξένη ούτε και να τη διώξει, αφού πλέον βρίσκεται σε έναν τόπο, που τον αγαπά και τον σέβεται...

Βιβλιογραφία

- http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%86%CE%BD%CE%BD%CE%B1_%CE%A0%CE%BF%CF%81%CF%86%CF%85%CF%81%CE%BF%CE%B3%CE%AD%CE%BD%CE%BD%CE%B7%CF%84%CE%B7
- Βιβλίο της Κίρας Σινού «Άννα και Θεοφανώ, πριγκίπισσες στα ξένα»
- Βιβλίο Ιστορίας της Β' Γυμνασίου, κεφάλαιο «Η ίδρυση, η εξέλιξη και ο εκχριστιανισμός του ρωσικού κράτους»
<http://digitalschool.minedu.gov.gr/modules/ebook/show.php/DSGYM-B107/371/2478,9506/>